

ÕIGUSKANTSLER

Hr Rein Lang
minister
Justiitsministeerium
info@just.ee

Teie 27.01.2011 nr 10.1-6/614
Õiguskantsler 03.02.2011 nr 7-4/110147/1100510

Soovitus õiguspärasuse ja hea halduse tava järgimiseks

Austatud minister

Pöördun Teie poole seoses avaldusega, mis puudutab Teie poolt 26.06.2009 kirjaga nr 12-9/6863 siseministrile tehtud ettepanekut avaldaja L.M. suhtes sissesõidukeelu kehtestamiseks ning Teie poolt võimalikku avaldaja üleandmise algatamist vastavalt kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokolli art 3 lõikele 1.

Läbiviidud menetluse tulemusena olen seisukohal, et Teie tegevus seoses avaldaja võimaliku üleandmisega Läti Vabariigile vastavalt kohtulikult karistatud isiku üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokollile ei ole kooskõlas konventsioonis toodud põhimõtetega.

Sellest tulenevalt teen Teile soovitusel mitte algatada avaldaja üleandmist vastavalt nimetatud konventsiooni lisaprotokollile ning arvestada edasises tegevuses karistatud isikute üleandmismenetluse läbiviimisel kirjas toodud selgitusi.

Järgnevalt selgitan oma seisukohta lähemalt.

I Menetluse asjaolud ja käik

1. 25.06.2010 pöördus minu poole avaldaja, kes palus kontrollida siseministri käskkirja, millega kehtestati tema suhtes sissesõidukeeld, ning tema riigist väljasaatmise õiguspärasust. Samuti tõusetus menetluse käigus küsimus, kas Politsei- ja Piirivalveameti (PPA) tegevus avaldaja elamisloa pikendamisest keeldumisel oli õiguspärane.

2. 19.07.2010 pöördusin teabe nõudmisega Teie, siseministri ning PPA peadirektori poole. 18.10.2010 pöördusin täiendava teabe nõudmisega siseministri poole. 12.01.2011 pöördusin täiendava teabe nõudmisega Teie poole.

3. Avaldusest, sellele lisatud materjalidest ning teabe nõudmistele laekunud vastustest nähtuvad järgmised asjaolud.

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

4. Avaldaja on kodakondsuseta isik. Ta on sündinud 1975. aastal Lätis. Väidetavasti saabus ta Eestisse 1989. aastal. Avaldajal sündis Eestis 1990. aastal laps, kelle kasvatamisest ta loobus. Eestis elab avaldaja alaealine poeg (sünd 1996), kelle suhtes ei ole avaldajalt vanemlikke õigusi ära võetud.

5. Avaldajat on Eestis kriminaalkorras karistatud neljal korral. 04.09.1996 mõistis Tallinna Linnakohus talle karistuseks kriminaalkoodeksi (edaspidi nimetatud KrK) § 100 (tapmine), § 207 lg 1 (tulirelva ebaseaduslik omandamine, hoidmine, kasutamine), § 185 lg 2 (võõra ametliku isikliku dokumendi kasutamine) alusel 5 aastat vangistust (karistuse kandmise algus 19.03.1997). 27.06.2002 mõistis Tallinna Linnakohus isikule karistuseks KrK § 139 lg 1 (vargus) alusel 6 kuud vangistust ja 26.09.2002 KrK § 139 lg 2 p 2 (korduv vargus) alusel 6 kuud vangistust. Alates 30.05.2002 kannab avaldaja vanglakaristust KrK § 101 p 8 alusel (karistuse lõpp 29.05.2012).

6. 06.04.2009 väljastas Kodakondsus- ja Migratsiooniamet (KMA) avaldajale otsusega nr 2022386742/TE elamis- ja tööloa tähtajaga 1 aasta. Otsuses on toodud, et avaldajale erandina tähtajalise elamisloa andmisel arvestati tema poolt toime pandud kuritegude liiki, raskusastet, ühiskonnaohtlikkust ja karistusandmete olemasolu karistusregistris. Erandina elamisloa andmisel arvestati ka asjaolusid, et avaldaja on määratlemata kodakondsusega isik, tema poeg elab Eestis ning tema puhul on tegemist kauaaegse sisserändajaga. Otsuses on leitud, et kaaludes kõiki asjaolusid kogumis ei ole avaldajale tähtajalise elamisloa andmisest keeldumine proportsionaalne seatud eesmärgi suhtes.

7. 26.06.2009 kirjaga nr 12-9/6863 pöördusite siseministri poole ettepanekuga avaldaja suhtes sissesõidukeelu kehtestamiseks.

8. 23.11.2009 esitas avaldaja vastuväited tema suhtes sissesõidukeelu kehtestamiseks. Avaldaja tõi esile, et ta soovib pikendada oma elamisluba. Avaldaja märkis, et elab Eestis alates 1989. aastast. Avaldaja osutas, et antud asjaolu on võimalik kontrollida, sest 1990. aastal sündis tal Tallinnas laps.

9. 08.03.2010 andis siseminister käskkirja nr 63, millega kohaldati avaldaja suhtes väljasõidukohustuse ja sissesõidukeelu seaduse (VSS) § 29 lõike 1 punktide 1 ja 7 ning § 31 lõike 1 alusel ning tulenevalt Justiitsministeeriumi ettepanekust sissesõidukeeldu Eesti Vabariiki 5 aastaks.

10. 09.03.2010 esitas Harku Vangla Harju Maakohtule taotluse avaldaja tingimisi enne tähtaega vangistusest vabastamiseks. 22.03.2010 jättis kohus avaldaja tingimisi enne tähtaega vangistusest vabastamata.

11. 18.06.2010 keeldus PPA avaldaja tähtajalise elamisloa pikendamisest.

12. Andsite 24.08.2010 vastuses nr 11-7/11508 järgmised selgitused.

26.06.2009 esitasite siseministrile VSS § 31¹ lõike 1 alusel ettepaneku kohaldada avaldaja suhtes sissesõidukeeldu.

Selgitasite, et sissesõidukeeld võimaldab algatada isiku üleandmismenetlust vastavalt kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni (edaspidi konventsioon) lisaprotokolli artikkel 3 lõikele 1. Eeltoodu kohaselt võib karistava riigi palvel elukohariik kõnealuse artikli tingimustel nõustuda kohtulikult karistatud isiku üleandmisega ilma isiku nõusolekuta, kui selle

isiku viimane kohtuotsus või sellest tulenev haldusotsus sisaldab väljasaatmise korraldust või muud meedet, mille tõttu see isik ei või pärast vanglast vabastamist jääda kauemaks karistava riigi territooriumile. Isikule kohaldatud sissesõidukeeld on selliseks muuks meetmeks.

Justiitsministeerium on seisukohal, et avaldaja kui määratlemata kodakondsusega isiku suhtes oleks võimalik algetada konventsiooni alusel üleandmismenetlust Läti Vabariiki. Läti Vabariik on ratifitseerinud konventsiooni ja selle lisaprotokolli 02.05.1997. Läti Vabariik on teinud 17.04.1997 deklaratsiooni, mille kohaselt laieneb konventsioon nii Läti Vabariigi kodanikele kui kodakondsuseta isikutele, kes on seaduse, millega määratleti endiste NSVL kodanike õiguslik staatus, subjektiks.

PPA kodakondsus- ja migratsiooniosakonna andmetel on avaldaja sündinud 07.12.1975 Riias ja üles kasvanud Lätis. Avaldaja enda sõnul tuli ta Eestisse 1989. aastal. Eesti Vabariigis on isiku viibimine esmakordselt fikseeritud aga alles 15.06.1996, kui ta sünnitas poja. Avaldaja on Eesti Vabariigis viibides esitanud valeandmeid nii oma nime kui ka sünniaja kohta, esinedes 10.12.1969 sündinud isikuna. Isiku tegeliku identiteedi tuvastas KMA alles 2009. aastal koostöös Läti Vabariigi vastava ametkonnaga.

Üleandmismenetlus karistuse kandmise ajal toimub vastavalt konventsioonis sätestatud protseduurireeglitele. Sisuliselt tähendab see Eesti Vabariigi Justiitsministeeriumi ja Läti Vabariigi vastava riigiasutuse vahelist koostööd. Vastuvõtvast riigis toimub taotluse menetlemine, pärast mida ülevõtmisega võidakse nõustuda või sellest keelduda. Avaldaja osas ei olnud Justiitsministeerium teabe nõudmisele vastamise eelselt üleandmismenetlust alustanud, kuna vanglateenistus tegeles üleandmise taotlemiseks vajalike dokumentide ettevalmistamisega. Juhul kui avaldajat ei anta karistuse kandmise ajal üle, tuleb isikul Eesti Vabariigist lahkuda karistuse tähtaegsel lõppemisel, st 29.05.2012.

Justiitsministeerium on seisukohal, et avaldaja suhtes oli sissesõidukeelu kohaldamine põhjendatud, samuti oleks õigustatud tema üleandmine karistuse kandmise ajal Läti Vabariigile. Avaldaja ei ole Eesti Vabariigis elanud õiguskuulekat elu (korduvalt kriminaalkorras raskete kuritegude eest karistatud), isik on teadlikult esitanud oma identiteedi kohta valeandmeid ning tal puuduvad Eestiga perekondlikud, kultuurilised, keelelised või tööalased sidemed. Oluliseks on siinjuures positiivse sotsiaalse lähivõrgustiku ning elukoha puudumine, mis on eeltingimuseks õiguskuulekale käitumisele vanglast vabanedes. Kuigi avaldajal on alaealine laps, ei ole talt vanema õigusi ära võetud, mistõttu on tal võimalus soovi korral laps Läti Vabariiki kaasa võtta. Oluline on siinjuures, et ka lapsel puuduvad perekondlikud sidemed Eestiga. Seega arvestades avaldaja kriminaalkorras karistust ja temaga seonduvaid isiklikke asjaolusid, on Justiitsministeerium seisukohal, et tingimused tema taasühiskonnastamiseks on oluliselt paremad Lätis, mistõttu on ka põhjendatud ettevalmistuste tegemine isiku üleandmiseks Läti Vabariigile.

13. 27.01.2011 vastuses nr 10.1-6/614 teavitatakse, et avaldaja suhtes ei ole alustatud üleandmismenetlust vastavalt kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokolli artikkel 3 lõikele 1. Selgitatakse, et avaldaja suhtes alustas Põhja Ringkonnaprokuratuur 30.09.2010 kriminaalmenetluse. Avaldajat süüdistatakse KarS § 184 lg 2 p 1 ning KarS § 331 rikkumises.

II Õiguskantsleri seisukoht

14. Avaldaja taotluse alusel läbiviidud õiguskantsleri menetluses oli põhiküsimuseks, kas siseministri 08.03.2010 käskkiri nr 63, millega kohaldati avaldaja suhtes sissesõidukeeldu, on õiguspärane. Teavitan, et läbiviidud menetluse tulemusena asusin seisukohale, et siseministri 08.03.2010 käskkiri nr 63, millega kohaldati avaldaja suhtes sissesõidukeeldu, oli õigusvastane, mistõttu tegin siseministrile ettepaneku selle kehtetuks tunnistamiseks (koopia vastavast seisukohast edastatud Teile teadmiseks).

15. Kõnealusel juhul pean vajalikuks ühtlasi hinnata, kas Teie tegevus avaldaja suhtes sissesõidukeelu kehtestamiseks avaldaja üleandmise algatamiseks vastavalt kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokolli art 3 lõikele 1 ning avaldaja kavandatav üleandmine vastavalt nimetatud konventsiooni lisaprotokollile on õiguspärased. Selleks analüüsin järgnevalt, kas Teie poolt siseministrile sissesõidukeelu kehtestamiseks ettepaneku tegemisel olid täidetud konventsiooni lisaprotokollis toodud eeldused avaldaja üleandmise algatamiseks.

16. Teie vastusest nähtub, et avaldaja elukohariigiks konventsiooni lisaprotokolli tähenduses loetakse Läti Vabariiki.

17. Euroopa Nõukogu lepingute andmebaasist nähtub, et nii Eesti kui Läti on ratifitseerinud kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokolli.¹ Selle artikli 3 lg 1 sätestab, et karistava riigi palvel võib elukohariik kõnealuse artikli tingimustel nõustuda kohtulikult karistatud isiku üleandmisega ilma isiku nõusolekuta, kui selle isiku viimane kohtuotsus või sellest tulenev haldusotsus sisaldab väljasaatmise korraldust või muud meedet, mille tõttu see isik ei või pärast vanglast vabastamist jääda kauemaks karistava riigi territooriumile. Seega on vastavalt lisaprotokollile võimalik erinevalt kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsioonist isiku üleandmine ilma tema nõusolekuta. Selline regulatsioon kehtestati põhjusel, et karistatud isiku rehabilitatsiooni ei toeta karistavasse riiki jäämine, kui pärast karistuse kandmist peab ta tõenäoliselt karistavast riigist lahkuma.² Sarnaselt konventsiooniga ei tulene lisaprotokollist elukohariigi kohustust isiku vastuvõtmiseks.³

18. Lisaprotokolli art 1 lg 1 sätestab, et kõnealuses protokollis kasutatud sõnu ja väljendeid tuleb mõista konventsiooni tähenduses. Kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni art 3 lg 1 punkti a kohaselt võib konventsiooni alusel karistatud isiku üle anda ainult tingimustel, kui see isik on elukohariigi kodanik. Vastavalt art 3 lõikele 4 võib iga riik igal ajal Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetud deklaratsioonis defineerida oma tarbeks mõiste "kodanik" kõnealuse konventsiooni tähenduses. Euroopa Nõukogu lepingute andmebaasist nähtub, et Läti on teinud deklaratsiooni, mille kohaselt laieneb konventsioon nii Läti Vabariigi kodanike kui kodakondsuseta isikute suhtes, kes on seaduse, millega määratleti endiste NSVL kodanike õiguslik staatus, subjektiks.⁴ Vastavalt mitteametlikule tekstile sätestab vastav seadus, et selle subjektiks on isikud, kes on endise NSVL kodanikud, kelle elukoht on Läti Vabariigis, seda ka

¹ Euroopa Nõukogu leping nr 167, vastu võetud 18.12.1997, jõust 01.06.2000. Kättesaadav arvutivõrgus: <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/167.htm>.

² Seletuskiri kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokolli juurde, p 21, www.coe.int.

³ Samas, p 8.

⁴ Declaration contained in a Note Verbale from the Minister of Foreign Affairs of Latvia dated 17 April 1997, handed to the Secretary General at the time of deposit of the instrument of ratification, on 2 May 1997: In pursuance of paragraph 4 of Article 3 of the Convention on the Transfer of Sentenced Persons of 1983, the Republic of Latvia defines that within the meaning of this Convention, the term "nationals" relates to the citizens of the Republic of Latvia and non-citizens who are subjects of the Law on the Status of Former USSR Citizens who are not Citizens of Latvia or any other State.

ajutise eemalviibimise korral, samuti nende lapsed, ning kes vastavad järgmistele tingimustele: 1) 01.07.1992 oli nende elukoht registreeritud Lätis või kuni 01.07.1992 oli nende viimane registreeritud elukoht Lätis, või on kohtu otsusega tehtud kindlaks, et nad olid resideerinud Lätis 10 viimase aasta jooksul enne vastavat tähtaega; 2) isik ei ole Läti kodanik; 3) isik ei ole ega ole olnud ühegi teise riigi kodanik.⁵

19. Eeltoodust nähtub, et konventsiooni lisaprotokolli alusel on võimalik isiku nõusolekuta üleandmine juhul, kui selle isiku viimane kohtuotsus või sellest tulenev haldusotsus sisaldab väljasaatmise korraldust või muud meetet, mille tõttu see isik ei või pärast vanglast vabastamist jääda kauemaks karistava riigi territooriumile.

20. Kõnealuse menetluse materjalidest nähtub, et 06.04.2009 väljastas KMA avaldajale tähtajalise elamisloa ja tööloa. Vastavast otsusest nähtub, et KMA võttis elamisloa andmisel arvesse avaldaja poolt toime pandud kuritegude liiki, raskusastet, ühiskonnaohtlikkust ja karistusandmete olemasolu karistusregistris. Elamisloa andmise otsuses on välja toodud, et avaldaja on määratlemata kodakondsusega isik, ta saabus Eestisse 1989. aastal, Eestis elab ka avaldaja poeg. KMA asus seisukohale, et eeltoodud asjaolusid arvestades ei ole avaldajale tähtajalise elamisloa andmisest keeldumine proportsionaalne seatud eesmärgi suhtes. Avaldajale väljastati elamisluba ja tööloa kestusega 1 aasta.⁶

21. Seega oli avaldajale väljastatud tähtajaline elamisluba vahetult enne seda, kui tegite 26.06.2009 siseministrile ettepaneku avaldaja suhtes sissesõidukeelu kehtestamiseks. Kuna avaldajale oli väljastatud elamisluba, ei olnud täidetud karistatud isikute üleandmise konventsiooni lisaprotokollis toodud eeldus, et isiku nõusolekuta üleandmine on võimalik vaid juhul, kui kohtuotsusest või haldusaktist tuleneb isiku väljasaatmise kohustus pärast karistuse kandmiselt vabastamist. Vastupidi, selleks volitatud haldusorgan oli asunud seisukohale, et vaatamata avaldaja korduvale karistatusele oleks talle elamisloa andmisest keeldumise puhul tegemist ebaproportsionaalse sekkumisega tema õigusesse perekonna- ja eraelu puutumatusel.

22. Lisaks pean väga küsitavaks perspektiivi, et Läti Vabariik võiks avaldaja vastavalt konventsiooni lisaprotokollile vastu võtta karistatud isiku üleandmise sisulistest põhimõtetest tulenevalt. Kuigi antud küsimus puudutab osaliselt välisriigi õiguse sisustamist, pean vajalikuks juhtida tähelepanu teatud vastuolulistele küsimustele seoses Teie kavatsusega alatatada avaldaja suhtes tema üleandmine vastavalt konventsiooni lisaprotokollile.

23. Avaldusest nähtub, et avaldaja asus Eestisse elama väidetavalt 1989. aastal. Selle asjaolu tõendamiseks on avaldaja toonud esile, et 1990. aastal sündis tal Tallinnas laps (kellest avaldaja loobus). Vastuses teabe nõudmisele märkisite, et kuigi väidetavasti tuli avaldaja Eestisse elama 1989. aastal, on tema viibimine Eesti Vabariigis fikseeritud esmakordselt alles 1996. aastal. Siseminister teavitas mind, et sissesõidukeelu kehtestamise menetluse käigus leidis kinnitust avaldaja poolt väidetud asjaolu, et 1990. aastal sündis tal Eestis laps. Seega on lisaks avaldaja väidetele ka faktiliselt tuvastatud, et avaldaja asus Eestisse elama enne Balti riikide

⁵ „Subjects of this Law – non-citizens are such citizens of the former USSR who reside in the Republic of Latvia as well as who are in temporary absence and their children who simultaneously comply with the following conditions: 1) on 1 July 1992 they were registered in the territory of Latvia regardless of the status of the living space indicated in the registration of residence, or up to 1 July 1992 their last registered place of residence was in the Republic of Latvia, or it has been determined by a court judgment that they have resided in the territory of Latvia for 10 consecutive years until the referred to date; 2) they are not citizens of Latvia; and 3) they are not and have not been citizens of another state.” – <http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/nationality/National%20legislation/Latvia%20-%20Law%20on%20non-citizens.pdf>.

⁶ Avaldaja esitas 19.10.2009 ühtlasi tähtajalise elamisloa pikendamise taotluse.

taasiseseisvumist. Seega ei saanud avaldaja elukoht olla 1992. aastal Lätis. Sellest tulenevalt leian, et avaldaja ei vasta Läti Vabariigi deklaratsioonis toodud tingimustele karistatud isiku üleandmiseks.

24. Lisaks tuleb avaldaja kavandatava üleandmise puhul pidada silmas konventsiooni ning selle lisaprotokolli eesmärgi. Konventsiooni preambulis on märgitud, et konventsiooni eesmärk on arendada rahvusvahelist koostööd kriminaalõiguse vallas; selline koostöö peaks aitama kaasa õigluse saavutamisele ja kohtulikult karistatud isikute sotsiaalsele rehabilitatsioonile. Nende eesmärkide saavutamiseks on konventsiooni preambuli järgi vaja anda välismaalastele, kellelt on võetud kriminaalkuriteo toimepaneku tõttu vabadus, võimalus kanda karistust oma kodumaal, sest nimetatud eesmärgid on kõige paremini saavutatavad nimetatud isikute üleandmisega nende kodumaale. Konventsiooni seletuskirjas⁷ on märgitud, et konventsiooni eesmärk on aidata kaasa välismaalastest vangide kodumaale üleviimisele, sätestades selleks lihtsa ja kiire menetluse.⁸

25. Konventsiooni seletuskirjas on toodud, et artikli 3 lg 1 punkti a tuleb lugeda kooskõlas sama artikli lõikega 4, mille järgi on konventsiooni osalisriigil võimalus deklaratsiooni tehes ise määratleda, kuidas ta mõistet „kodanik“ („*national*“) sisustab. Selle sätte eesmärk on anda osalisriikidele võimalus laiendada konventsiooni kohaldamisala ka kodakondsuseta isikutele või teise riigi kodanikele, kes on riigi alalised elanikud, kuid kes ei ole riigi kodanikud selle riigi kodakondsusala regulatsiooni kitsas tähenduses.⁹ Euroopa Nõukogu lepingute andmebaasist nähtuvalt on mitmed riigid kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni ratifitseerimisel teinud deklaratsiooni, kus selgitavad mõiste „*national*“ kohaldamist konkreetse riigi suhtes. Kuigi kõigi riikide deklaratsiooni ulatus ei ole üheselt selge, sest vastavad mõisted on sisustatud riigisisises õiguses, on valdavalt konventsiooni kohaldatavust laiendatud riigi alaliste elanike või riigis residentsust omavate isikute suhtes.¹⁰

26. Eeltoodust nähtub, et konventsiooni kohaselt on karistatud isiku üleandmine võimalik juhul, kui tegemist on vastuvõtva riigi kodanikuga või, sõltuvalt riigi poolt tehtud deklaratsioonist, riigis viibimiseks muud õiguslikku alust omava isikuga. Arvestades konventsiooni ning selle lisaprotokolli eesmärgi isiku üleandmise kaudu soodustada tema resotsialiseerumist, on ka juhul, kui konventsiooni isikulist kohaldamisala on deklaratsiooni tegemise teel laiendatud, vastava deklaratsiooniga olnud hõlmatud isikud, kes on riigi alalised elanikud või omavad muud residentsust. See tähendab, et isiku üleandmise eelduseks konventsiooni ja selle lisaprotokolli tähenduses on siiski asjaolu, et isikul on vastuvõtvasse riiki elama asumiseks õiguslik alus.

27. Nagu eelpool toodud, siis on avaldaja suhtes tuvastatud, et tema puhul on tegemist kodakondsuseta isikuga, ta lahkus Lätist ning asus Eestisse elama enne riikide taasiseseisvumist ning tal ei ole kunagi olnud õiguslikku alust Läti Vabariiki elama asumiseks. Samuti on avaldaja toonud esile, et tal puuduvad igasugused isiklikud seosed Lätiga.

28. Eeltoodust tulenevalt olen seisukohal, et avaldaja ilmselt ei vasta kohtulikult karistatud isikute üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokollis toodud tingimustele ning avaldaja üleandmist vastavalt nimetatud lisaprotokollile ei saa lugeda perspektiivikaks.

⁷ Kättesaadav arvutivõrgus: www.coe.int. Seletuskirja punkti 2 kohaselt on seletuskiri koostatud lähtudes seda ettevalmistanud komitee aruteludest, kuid see ei kujuta endast lõplikku tõlgendust konventsiooni tekstist, aidates üksnes kaasa konventsiooni teksti paremale mõistmisele.

⁸ Vt seletuskirja p 8, lk 2.

⁹ Seletuskirja p 20, lk 4.

¹⁰ Sellekohase deklaratsiooni on teinud Albaania, Bahama, Taani, Soome, Gruusia, Saksamaa, Ungari, Island, Iirimaa, Itaalia, Jaapan, Läti, Mehhiko, Moldova, Holland, Norra, Portugal, Slovakkia, Rootsi ja Suurbritannia.

III Kokkuvõte

29. Läbiviidud menetluse tulemusena olen seisukohal, et Teie tegevus seoses avaldaja võimaliku üleandmisega Läti Vabariigile vastavalt kohtulikult karistatud isiku üleandmise Euroopa konventsiooni lisaprotokollile ei ole kooskõlas konventsioonis toodud põhimõtetega.

30. Sellest tulenevalt teen Teile soovitusel mitte alutada avaldaja üleandmist vastavalt nimetatud konventsiooni lisaprotokollile ning arvestada edasises tegevuses karistatud isikute üleandmisemenetluse läbiviimisel käesolevas kirjas toodud selgitusi.

31. Teie vastust soovitusel täitmiseks astutavate sammude kohta ootan 30 päeva jooksul käesoleva kirja saamisest.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Indrek Teder

Koopia: 1) Siseministeerium
2) Politsei- ja Piirivalveamet

Kristiina Albi 693 8442
E-post: kristiina.albi@oiguskantsler.ee